



REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana

T: 01 428 40 00
F: 01 428 47 33
E: gp.mnz@gov.si
www.mnz.gov.si

URAD VLADE RS ZA KOMUNICIRANJE

gp.ukom@gov.si

Številka: 092-383/2015/3 (11-08)
Datum: 13. 10. 2015

Zadeva: **Predlagam.vladi.si predlog 6949-251: Naval beguncev-imigrantov:
odgovor MNZ**
Zveza: dokument št. 092-251/2015/1 z dne 24. 9. 2015

Spoštovani,

Ministrstvo za notranje zadeve je s strani Urada Vlade RS za komuniciranje v reševanje prejelo predlog, ki je bil podan preko portala "Predlagam.vladi.si" v zvezi z navalom beguncev.

Strokovne službe ministrstva so se s predlogom seznanile in sporočajo sledeče.

Republika Slovenija je z aktom o notifikaciji nasledstva za konvencije Organizacije združenih narodov leta 1992 sprejela Ženevsko konvencijo o beguncih, ki skupaj s še nekaterimi konvencijami predstavlja temelje pravil mednarodnega humanitarnega prava. Ženevska konvencija kot univerzalni sporazum določa, kdo je begunec in definira pravice in dolžnosti beguncev in njihovih držav gostiteljic. Kljub temu, da je bila sprejeta pred 64 leti, Ženevska konvencija o beguncih še vedno predstavlja temelj zaščite beguncev po svetu.

Mednarodna zaščita je v Republiki Sloveniji tudi ustavno varovana kategorija. V 48. členu Ustave Republike Slovenije je določeno, da je v mejah zakona priznana pravica pribežališča tujim državljanom in osebam brez državljanstva, ki so preganjane zaradi zavzemanja za človekove pravice in temeljne svoboščine. Za razliko od migracij zaradi ekonomskih, socialnih, zdravstvenih in podobnih razlogov, je mednarodna zaščita vrsta prisilne, nenačrtovane migracije in je zato podvržena številnim garancijam in standardom, ki jih predpisujejo v prvi vrsti mednarodni predpisi, ki so jih demokratične države dolžne spoštovati. Mednarodna zaščita pomeni priznanje zaščite osebi, ki je svojo izvorno državo zapustila zaradi preganjanja.

Republika Slovenija je kot država članica Evropske unije zavezana tudi k vzpostavitvi skupne evropske azilne politike oziroma skupnega evropskega azilnega sistema ter delitvi bremen in solidarnosti med državami članicami pri sprejemanju beguncev. Ključni namen skupne evropske azilne politike je oblikovanje območja svobode, varnosti in pravic, odprtega za vse, ki jih okoliščine prisilijo k legitimnemu iskanju zaščite.

Nudenje zaščite beguncem pomeni spoštovanje mednarodnega humanitarnega prava in človekovih pravic ter humanitaren in solidaren odnos države ali skupnosti držav do dogajanja v svetu in civilistov, ki so se znašli v oboroženih spopadih oziroma so v izvorni državi preganjani.

Republika Slovenija se je v mesecu septembru 2015 znašla pod izrednim migracijskim pritiskom, vendar je zadeve dobro obvladovala. Spoštovala je evropsko zakonodajo in spremljala, koliko in katere osebe so vstopila v Republiko Slovenijo. Sodelovanje med vsemi akterji, ki skrbijo za sprejem in nastanitev migrantov, je bilo odlično, oskrba migrantov ustrežna, do incidentov ni prihajalo. Slovenija je postopala tako po lastnih kot po pravilih azilne zakonodaje, varovala je schengensko mejo ter opravljala meje na kontroli in nadzorovala dogajanje v državi in s tem zagotavljala varnost migrantov in slovenskih državljanov.

Pri iskanju skupne rešitve za migrantsko problematiko na ravni EU je ključna solidarnost. Trajne preselitve (resettlement) in premestitve (relocation) oseb sta mehanizma, ki izražata načelo solidarnosti in pomoči med državami članicami. Republika Slovenija je vseskozi pripravljena v skladu s principi solidarnosti ter upošteva zmožnosti aktivno sodelovati pri skupnih ukrepih.

V vprašanju je omenjeno tudi področje vračanja oseb, ki na ozemlju EU ne bivajo zakonito, niti niso upravičene do mednarodne zaščite, zlasti v Turčijo kot državo iz katere prihajajo. Pri tem je potrebno poudariti, da oseb ni mogoče vrniti proti volji tretje države, poleg tega se vračanje praviloma izvaja v države, od koder tujci izvirajo. S Turčijo je EU sklenila sporazum o vračanju, ki sicer že velja, se pa zaradi prehodnega obdobja še ne uporablja. Zato vprašanje vračanja oseb v omenjeno državo zaenkrat poteka na podlagi bilateralnih sporazumov, kar pa je manj učinkovito. Je pa to področje deležno velike pozornosti na ravni EU (nazadnje so o tem razpravljali ministri za notranje zadeve držav članic dne 8. 10. 2015), predvideni pa so tudi že številni ukrepi v smeri izboljšanja učinkovitosti teh politik v bližnji prihodnosti.

Glede na navedeno, menimo, da predlog št. 6949-251 **ni primeren za nadaljnjo obravnavo.**

S spoštovanjem,

Boštjan Šefic
državni sekretar